

บทที่ 3

วิธีการศึกษาและปฏิบัติการ

3.1 การรวมรวมข้อมูล

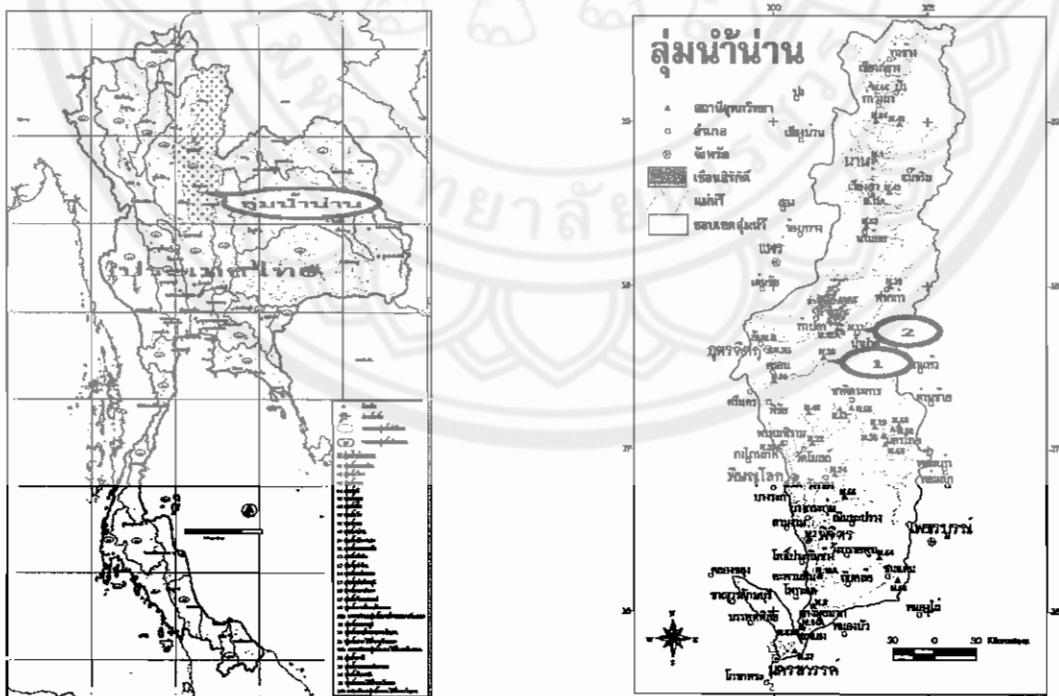
3.1.1 สภาพทั่วไปของพื้นที่ลุ่มน้ำ

แม่น้ำน่าน ตั้งอยู่ภาคเหนือของประเทศไทย ครอบคลุมพื้นที่รับน้ำประมาณ 21,398,573 ไร่ (34,237.72 ตารางกิโลเมตร) มีด้านกำเนิดจากดอยภูแวงในทิวเขาหลวงพระบางในพื้นที่อำเภอหุ่งช้าง อำเภอเชียงกลาง และอำเภอปัว จังหวัดน่าน ซึ่งเป็นส่วนก้นพรமแคนกับประเทศไทย สาธารณรัฐประชาชนธิปไตย ประเทศลาว ในเขตท้องที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน ลั่นน้ำน่านตอนต้นไหลไปทางทิศเหนือ คดเคี้ยวไปทางทิศตะวันตก แล้วไหลผ่านอำเภอท่าวังพา จังหวัดน่าน ในช่วงนี้จะมีที่ราบเริมฝั่งแม่น้ำ ติดต่อกันจนถึง อำเภอสา จังหวัดน่าน แต่ก็เป็นที่ราบแคบ ๆ จากนั้น แม่น้ำน่านจะไหลผ่านหุบเขา ในเขตพื้นที่อำเภอนา้อย จังหวัดน่าน เข้าเขตอำเภอท่าปลา จังหวัดอุดรธานี สภาพภูมิประเทศในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่น้ำน่านตอนบน เป็นเทือกเขาและมีที่ราบในหุบเขา แม่น้ำน่านไหลผ่านหุบเขาลงสู่อ่างเก็บน้ำเขื่อนสิริกิติ์ ซึ่งเป็นเขื่อนดิน ที่สูงที่สุดในประเทศไทยกันลั่นน้ำน่าน ที่อำเภอท่าปลา จังหวัดอุดรธานี ปริมาณน้ำจากอ่างเก็บน้ำเขื่อนสิริกิติ์ จะระบายน้ำลงสู่แม่น้ำน่าน ซึ่งจะไหลผ่านที่ราบลุ่มน้ำนาคาดใหญ่ในเขตจังหวัดอุดรธานี พิษณุโลก พิจิตร และนครสวรรค์ และไหลไปรวมกับแม่น้ำปิง เป็นแม่น้ำเข้าพระยาที่จังหวัดนครสวรรค์ รวมความยาว 770 กิโลเมตร ประกอบด้วยลุ่มน้ำสาขาต่างๆ ที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำน่านตอนบน ห้วยน้ำเยาว น้ำสมุน น้ำสา น้ำว้า น้ำแหง น้ำป่าด ครองครอง แม่น้ำแควน้อย น้ำภาค แม่น้ำวังทอง และลุ่มน้ำน่านตอนล่าง

สภาพภูมิอากาศ พื้นที่ลุ่มน้ำน่านอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีฤดูกาล 3 ฤดู โดยกลางเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคมเป็นฤดูฝน เมืองจาก มีพายุเดรสชั่นและพายุไต้ฝุ่นพัดผ่าน จากนั้นตั้งแต่ปลายเดือนตุลาคมถึงกุมภาพันธ์เป็นฤดูหนาว อากาศ หนาวเย็นและแห้งแล้ง และช่วงเดือนมีนาคมถึงเมษายน เป็นช่วงที่มีอากาศร้อนมากที่สุด อันเนื่องมาจากการ ลมทางทิศใต้อ่าวไทย พัดเข้าสู่ภาคพื้นทวีป จากข้อมูลและเหตุการณ์ทางอากาศสูงสุดที่เคยเกิดขึ้นลุ่มน้ำ น่าน พบว่าอยู่ในลุ่มน้ำขนาดกลาง ดังนั้นในการศึกษาจึงใช้ข้อมูลลุ่มน้ำขนาดกลางมาทำการสังเคราะห์ เอกชลภาพ เพื่อจะนำไปใช้ในการพัฒนาลุ่มน้ำน่าน ตามพื้นที่ที่ได้ศึกษาคือ แม่น้ำป่าด ครองครอง ลุ่มน้ำ แหง และฝายครองครอง

คำน้ำป่า เป็นแหล่งน้ำดั้นทุนที่มีน้ำไหลตลอดปี ดันน้ำเกิดจากเทือกเขาเพชรบูรณ์ กันอามาเขตระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นส่วนน้ำซึ่งอยู่ระหว่างส่วนน้ำน่านและน้ำโขง อາมาเขตของส่วนน้ำป่านี้ ทิศเหนือและทิศตะวันออกจะแขวงเมืองสาขบูรี สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ส่วนทิศตะวันตกจะอ้าเกอนน้อย จังหวัดน่าน ภูมิประเทศส่วนน้ำ ประกอบด้วยภูเขาสันซ้อนและมีป่าทึบปกคลุมอยู่โดยทั่วไป ลักษณะท้องน้ำบริเวณหัวงานเป็นกรวด คำน้ำป่าไหลจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือไปสู่ทิศตะวันตกเฉียงใต้ ลงไปบรรจบกับแม่น้ำน่านทางด้านทิศใต้ของเขื่อนสิริกิติ์ที่บ้านปากป่า อ้าเกอนน้ำป่า จังหวัดอุตรดิตถ์ ความยาวของคำน้ำป่า ทางด้านเหนือหัวงานยาว 75 กิโลเมตร และได้หัวงานจนดแม่น้ำน่านยาว 57 กิโลเมตร รวมความยาวของคำน้ำป่า ที่รับน้ำหนึ่งในเขื่อนสิริกิติ์ที่บ้านปากป่า อ้าเกอนน้ำป่า จังหวัดอุตรดิตถ์ ความยาวของพื้นที่ที่ต้องปรับเปลี่ยนชีวิตริมแม่น้ำน่านยาว 75 กิโลเมตร เนื้อที่รับน้ำหนึ่งในบริเวณตั้งฝายประมาณ (A) 750 ตารางกิโลเมตร ความยาวจากชุดที่วัดปริมาณการไหลย้อนขึ้นไปจนถึงชุดที่อยู่ใกล้ชุดศูนย์กลางของพื้นที่มากที่สุด (Lc) เท่ากับ 66 ตารางกิโลเมตร

ส่วนน้ำของอ่างเก็บน้ำคองครอน ดันน้ำเกิดในภูมิภาค คำน้ำໄไฟ อ้าเกอนน้ำป่า ไหลผ่านอ้าเกอทองແสนขันอ้าเกอครอน ลงสู่แม่น้ำน่านที่บ้านแก่ง อ้าเกอครอน มีพื้นที่รับน้ำฝน (A) เท่ากับ 265 ตารางกิโลเมตร ความยาวของคำน้ำ (L) 90 กิโลเมตร ความยาวจากชุดที่วัดปริมาณการไหลย้อนขึ้นไปจนถึงชุดที่อยู่ใกล้ชุดศูนย์กลางของพื้นที่มากที่สุด (Lc) เท่ากับ 45 ตารางกิโลเมตร เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ของประชาชน ในอ้าเกอครอน

รูปที่ 3.1.1 แสดงที่ตั้งส่วนน้ำน่าน และพื้นที่ศึกษา 1. ที่ตั้งอ่างเก็บน้ำคองครอน 2. แม่น้ำป่า

ก
ธ
๙๑.๕๗
.A1
๐๑๒๘๓
๒๕๔๗

5040544

๑๖ ก.า. ๒๕๕๐

สำนักหอสบุด

3.1.2 การรวบรวมและทบทวนข้อมูล

1. ข้อมูลปริมาณฟันรายวัน ได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากกรมอุทกวิทยา จังหวัดพิษณุโลก ภาคเหนือตอนล่าง สถานีวัดน้ำฝน ช่วงสถิติข้อมูล และปริมาณน้ำฝนรายวัน โดยรวบรวมข้อมูลในปี พ.ศ. 2544- 2549

2. ข้อมูลน้ำท่ารายวัน ได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากสำนักชลประทานที่ ๓ จังหวัดพิษณุโลก จาก อ่างเก็บน้ำขนาดกลาง ๓ ถัง ได้แก่ แม่น้ำป่าด (บ้านนาไฟร ตำบลฟากท่า อำเภอฟากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์) และอ่างเก็บน้ำกรองครอง (บ้านห้วยแมง ตำบลน้ำไคร อำเภอโนนป่าด จังหวัดอุตรดิตถ์) โดยข้อมูลที่ รวบรวมในช่วงปี พ.ศ. 2544 – 2549

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.2.1 ปริมาณน้ำฝนและปริมาณน้ำท่า

การวิเคราะห์ปริมาณฝนในพื้นที่ลุ่มน้ำน่านแบ่งออกเป็น การวิเคราะห์ปริมาณฝนรายวัน การผัน เปรตรามคุกคาม การกระจายของปริมาณฝนรายวันเฉลี่ย การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อที่จะนำไปใช้ในการ ประเมินน้ำท่า โดยมีการวิเคราะห์ ด้วยวิธีเฉลี่ยทางคณิต วิธีทิสเสน และวิธีสไนเดอร์ (Snyder, method) วิธีสร้างเส้นชั้นน้ำฝน ได้รวบรวมข้อมูลจากโครงการจัดทำแผนรวมการบริหารจัดการทรัพยากริม ในพื้นที่ลุ่มน้ำน่าน (กรมทรัพยากริม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ในการวิเคราะห์ ได้เลือกสถานีที่เก็บข้อมูล ในจังหวัดอุตรดิตถ์ มาเฉลี่ยโดยใช้วิธีทางคณิตศาสตร์ เนื่องจากข้อมูลฝน รายวันมีค่าไม่มากนักประกอบกับข้อมูลศึกษาอยู่ในบริเวณ แม่น้ำป่าด ถังเก็บน้ำกรองครอง และฝาย ครองครอง จึงต้องใช้ข้อมูลในบริเวณใกล้เคียงมาหาค่าเฉลี่ย และเปรียบความสัมพันธ์ของปริมาณน้ำฝน รายวันกับปริมาณน้ำท่ารายวันว่าสอดคล้องกันหรือไม่ก่อนที่จะมีการนำข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์การ วิเคราะห์ข้อมูลปริมาณน้ำท่าในพื้นที่ลุ่มน้ำน่านแบ่งออกเป็น

การวิเคราะห์ข้อมูลปริมาณน้ำท่ารายวัน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายวันที่ให้ผ่านสถานีต่างๆ แสดงการเปรียบเทียบปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายวันกับน้ำท่าในแม่น้ำป่าด ถังเก็บกรองครอง และฝาย ครองครอง

3.2.2 การสังเคราะห์อุอกชลภพ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ฝนและน้ำท่า ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาชลภพจากฝนหนึ่งหน่วย (Unit Hydrograph) จากข้อมูลฝน ปี พ.ศ.2547 ทำการวิเคราะห์โดยถอดความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำท่ารายปีและพื้นที่รับน้ำฝน โดยแสดงเป็นกราฟความสัมพันธ์ จากนั้นจึงทำการคำนวณหาการไหลลงลุ่มน้ำ (Channel Routing) โดย วิธีของ Snyder เป็นวิธีที่กำหนดครูปั่งของชลภพโดยพารามิเตอร์ค่าคงที่ ซึ่งคำนวณได้จากค่าคุณสมบัติของพื้นที่รับน้ำ

โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. คำนวณค่า basic lag, t_p ได้จาก

$$t_p = 0.75C_t (LL_c)^{0.3} \quad \dots\dots(1)$$

L, L_c = ความยาวของลุ่มน้ำ

C_t = ค่าสัมประสิทธิ์หากลุ่มน้ำใกล้เคียง ซึ่งโดยทั่วไปมีค่าอยู่ระหว่าง

1.8 ถึง 2.2 จะมีค่ามากขึ้นเมื่อพื้นที่มีความลาดชันน้อยลง

2. วิธีของ Snyder ได้กำหนดให้ระยะของฝนส่วนที่เกินที่ทำให้เกิด Unit hydrograph มาตรฐาน มีความสัมพันธ์กับค่า basin lag, t_p ดังนี้

$$t_R = \frac{t_p}{5.5} \quad \dots\dots(2)$$

3. อัตราการไหลสูงสุดของ unit hydrograph มาตรฐาน ในหน่วยลูกบาศก์เมตร/วินาที (cms)

$$Q_p = \frac{7C_p A}{t_p} \quad \dots\dots(3)$$

โดยที่ C_p คือค่าสัมประสิทธิ์หากลุ่มน้ำข้างเคียงที่มีข้อมูลการวัดซึ่ง

โดยทั่วไปมีค่าอยู่ระหว่าง 0.56 ถึง 0.69

A คือขนาดของพื้นที่ในหน่วยตารางกิโลเมตร

4. ระยะเวลาของการไหลออก หรือ time base, T_b หน่วยเป็นชั่วโมง

$$T_b = 72 + 3t_p \text{ สำหรับพื้นที่ขนาดใหญ่} \quad \dots\dots(4)$$

$$T_b = 5(t_p + 0.5t_R) \text{ สำหรับพื้นที่ขนาดเล็ก} \quad \dots\dots(5)$$

5. เพื่อให้สามารถรู้ร่างของ unit hydrograph ได้ดียิ่งขึ้นจึงจำเป็นต้องคำนวณความกว้างของ UH ที่ 50 และ 75 เปอร์เซ็นต์ของอัตราการไหลสูงสุด ซึ่งมีสูตรการคำนวณที่ได้นำจากการศึกษาปั่งร่างของ UH จำนวนมาก

$$W_{75} = \frac{9.3A}{Q_p} \quad \dots\dots(6)$$

$$W_{50} = \frac{16.5A}{Q_p^{11}} \quad \dots\dots(7)$$

6. เมื่อวัด UH ตามค่าคุณสมบัติ่างๆ ที่คำนวณได้แล้ว ควรจะตรวจสอบดูว่าพื้นที่ได้เส้น hydrograph ซึ่งก็คือค่า direct runoff เท่ากับ 1 หน่วย (1 ซม.) หรือไม่ หากไม่เท่าก็ต้องปรับเส้น hydrograph จนได้ direct runoff เท่ากับ 1 ซม.

7. ถ้าระยะเวลาของฝนส่วนเกินที่คำนวณได้จากสมการ แตกต่างจากระยะเวลาของฝนส่วนเกินที่ต้องการค่อนข้างมาก ก็อาจจะจำเป็นต้องปรับค่า t_p ใหม่ดังนี้

$$t_p^* = t_p + \frac{t_p^* - t_R}{4} \quad \dots\dots(8)$$

โดยที่ค่า t_p^* คือ ระยะเวลาของฝนส่วนเกินที่ต้องการ จากนั้นจึงใช้ค่า t_p^* แทนค่า t_p ในการคำนวณค่าคุณสมบัติอื่น ๆ ของ unit hydrograph ใหม่จากสามการ (3) ถึงสมการ (7)